

KNIHOVNIČKA NA ŠKOLNÍ ZAHRADĚ

Bylo, nebylo, ani za devatero horami, ale na naší školní zahradě jednoho dne, kde se vzal, tu se vzal, vyrostl domeček. Nebyla to chaloupka ježibaby ani nebyla z perníku – přesto byl domeček pohádkový a to plný pohádkových knížek. Byla to venkovní knihovnička – volně přístupná zájmu dětí, jejich rodičů.

Každý, kdo chce, může si knížku přečíst, prohlédnout si obrázky, popovídat si o ní. Kniha – to je přítel, potěší, rozvíjí fantazii, vede k zamyšlení, okouzljuje poezií, humorem i ilustracemi. Nekřičí, neublíží a věrně počká, až si na ni uděláš čas.

Do naší knihovničky může přispět každý čtenář, který již odrostl dětským textům a chce je nabídnout ostatním dychtivým zájemcům. Vedeme děti k lásce ke knihám, jejímu šetrnému prohlížení a dbáme na to, aby kniha nezůstala někde zašlapaná v blátě, zapomenutá, opuštěná, smutná.

V dnešním přetechnizovaném světě virtuální reality zůstávají knihy důležitou součástí dětství, pohladí na duši, vyvolá různorodé emoce, pomůže s řečovými problémy, nenásilně vychovává a učí. Večerní četba před spaním vytváří intimní pouto mezi čtenářem a posluchačem víc, než zvládne sebelepší televizní pořad. Ale nebudeme mentorovat. Jisté však je, že pro dítě, které se dokáže soustředit na poslech a četbu, bude vstup do školy jednodušší a snazší.

Teď zpátky do zahrádky – knihovnička je přístupná kdykoliv v každém ročním období a děti potěší, nebude – li prázdná a nevyužitá, ale plná krásné dětské literatury.

Případným dárcům ze srdce děkují dnešní posluchači a budoucí čtenáři.

Zapsala: J. Votíková